

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

6. november 2013,

seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahendusmehhanismi ja ühtse pankade kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010

(CON/2013/76)

(2014/C 109/02)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

3. septembril 2013 sai Euroopa Keskpank (EKP) Euroopa Liidu Nõukogult taotluse esitada arvamus seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahendusmehhanismi ja ühtse pankade kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾ (edaspidi „ettepandud määrus“). 14. oktoobril 2013 sai EKP Euroopa Parlamendilt taotluse esitada arvamus seoses ettepandud määrusega.

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, sest ettepandud määrus sisaldab sätteid, mis mõjutavad EKP ülesandeid seoses krediitiasutuste ja muude rahaasutuste (v.a kindlustusseltsid) usaldatavusjärelevalve poliitikaga, mis on sätestatud aluslepingu artikli 127 lõikes 6, ja sätteid, mis mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi panust rahandussüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta elluviimise, millele viidatakse aluslepingu artikli 127 lõikes 5. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Üldised märkused

EKP toetab täielikult ühtse kriisilahendusmehhanismi kehtestamist, mis tugevdab majandus- ja rahaliidu ülesehitust ja stabiilsust. EKP kasutab võimalust korrata 27. novembri 2012. aasta arvamuses väljendatud seisukohti seoses ettepanekuga, mis käsitleb nõukogu määrust, millega Euroopa Keskpankale antakse eriüleanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, ning seoses ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust, millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (CON/2012/96),⁽²⁾ st et ühtne kriisilahendusmehhanism on hästi toimiva rahaturuliidu saavutamiseks vajaliku ühtse järelevalvemehhanismi (SSM) lahutamatu osa. EKP peab kehtestama selle mehhanismi ajaks, mil ta asub täies ulatuses täitma oma järelevalvekohustusi. Ettepandud määrus sisaldab kolme elementi, mis on tulemusliku kriisilahenduse seisukohast olulised: a) ühtne süsteem, b) ühtne asutus ja c) ühtne fond. Ettepandud määrus põhineb Euroopa Ülemkogu 2012. aasta 13.-14. detsembril ja 2013. aasta 27.-28. juuni järeldustel,⁽³⁾ mis tuginuvad raportile „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas“⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2013) 520 (final).

⁽²⁾ ELT L 30, 1.2.2013, lk 6. Kõik EKP arvamused avaldatakse EKP veebilehel www.ecb.europa.eu

⁽³⁾ Avaldatud Euroopa Ülemkogu veebilehel www.consilium.europa.eu

⁽⁴⁾ Esitatud Euroopa Ülemkogul 2012. aasta detsembris ja avaldatud Euroopa Ülemkogu veebilehel www.consilium.europa.eu

EKP leiab, et alltoodud punktides sätestatud põhimõtted on ühtse kriisilahendusmehhanismi tulemuslikkuse seisukohast määrava tähtsusega, ja toetab seda, et neid on üldjoontes kajastatud ettepannud määruses.

- 1.1 SRMi kohaldamisala hõlmab kõiki SSMis osalevates liikmesriikides asutatud krediidasutusi.
- 1.2 SRMi keskmes peaks olema tugev ja sõltumatu ühtne kriisilahendusasutus (SRA), millel on piisav otsustuspädevus kriisilahendusmeetmete võtmiseks, et tagada euroala ja kogu liidu stabiilsus. SRM täiendab SSMi,⁽⁵⁾ ent kriisilahenduse ja järelevalve vastutust ja otsustuspädevust on vaja kooskõlastada. Selles osas jagab EKP komisjoni seisukohta, et ühtsel mehhanismil on liikmesriikide kriisilahendusasutuste võrgustikuga võrreldes paremad võimalused optimaalsete kriisilahendusmeetmete tagamiseks (sh sobivaks koormusjaotuseks). Liikmesriikide kriisilahendusüsteemide koordineerimine pole õigeaegsete ja kulutõhusate otsuste tegemiseks piisav eelkõige piiriüleises kontekstis.
- 1.3 Otsustusprotsess peaks võimaldama õigeaegseid ja tõhusaid otsuseid, vajaduse korral väga lühikese aja jooksul (nt mõne päeva või tunni jooksul). Selle aluseks peab olema ressursside asjakohane planeerimine.
- 1.4 SRA-l peaksid olema piisavad volitused, vahendid ja rahalised ressursid krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduseks vastavalt tulevasele pankade maksevõime taastamise ja kriisilahenduse direktiivile (BRRD).
- 1.5 SRA-l peaks olema juurdepääs kriisilahenduse rahastusele ühtse pankade kriisilahendusfondi (SBRF) kaudu, mida tuleks rahastada kõigi SRMiga hõlmatud pankade eelnevatest riskipõhistest sissemaksetest, mida vajaduse korral täiendaksid tagantjärele tehtud sissemaksed. Lisaks on vaja ajutisi ja fiskaalselt neutraalseid riiklikke kaitsemeetmeid, mida võiks pakkuda SBRFile krediidiiliini kujul.
- 1.6 SRMi kavandatud raamistik peaks tagama tiheda koostöö SRMi kriisilahendusfunktsiooni ja SSMi järelevalvefunktsiooni vahel, ent tagama samas vastavate institutsionaalsete kohustuste täitmise.

Nii SSM kui ka SRM on pangaliidu lõimitud finantsraamistiku lahutamatud osad, mis aitavad eraldada liikmesriikide pangad riigijuhtimisest ning eemaldada finantsturu killustumise protsessist.

EKP toetab igati SRMi planeeritud ajakava. Selle kohaselt jõustuks SRM 2014. aasta keskpaigaks ja hakkaks täies mahus tööle 1. jaanuariks 2015. See ajakava võtab arvesse, et SRM on pangaliidu põhielement.

2. Konkreetsed märkused

2.1 Õiguslik alus

Komisjon tegi ettepaneku rajada ettepanud määrus aluslepingu artiklile 114, mis võimaldab võtta liikmesriikide õigusnormide ühtlustamiseks meetmeid, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine. EKP on kursis sellega, et liidu muud institutsioonid tegelevad kavandatava õigusliku aluse hindamisega, ja võtab teadmiseks ettepanud määruse muudatused, millega soovitakse kasutada määruse võimaliku õigusliku alusena artiklit 114, et saavutada määruse eesmärki, milleks on siseturu terviklikkuse säilitamine ja siseturu toimimise parandamine liidu asutuse poolt ühtselt kohaldatavate kriisilahendusreeglite ja SBRFi juurdepääsu teel.

⁽⁵⁾ Vt ka Euroopa Keskpanga 29. novembri 2012. aasta arvamust seoses ettepanekuga direktiivi kohta, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik (CON/2012/99) (ELT C 39, 12.2.2013, lk 1).

2.2 Ühtse kriisilahendusnõukogu juhtimine ja vastutus

EKP üldjoontes toetab kavandatavat juhtimisraamistikku, eelkõige seda, et mitte ükski osapool, s.o liikmesriigi kriisilahendusasutus, ei saa ühtses kriisilahendusnõukogus (edaspidi „kriisilahendusnõukogu”) otsuste tegemisel vetoõigust. Kuigi ülim otsustuspädevus on krediidasutuse tegeliku kriisilahenduse korral komisjonil, on kriisilahendusnõukogul ulatuslikud iseseisvad volitused koostada kriisilahenduskavasid⁽⁶⁾ ja kriisilahenduskeeme⁽⁷⁾ ning nõuda nende täitmist. On ülimalt tähtis, et SRMi otsustuspädevus ja hääletamise kord tagaks tõhusa ja õigeaegse otsustamise eelkõige just kriisi ajal. Otsustusprotsessis osalevate asutuste kohustused peaksid olema täpsemini määratletud, et vältida volituste dubleerimist ja kattumist. Kriisilahendusnõukogu volituste kasutamise põhjalikum kirjeldamine parandaks vajalikus ulatuses kooskõla Meroni doktriiniga,⁽⁸⁾ tagades samas piisava paindlikkuse iga üksiku kriisilahendusjuhtumiga tegelemiseks. Ettepanud määrus peab ühtlasi tagama komisjoni tegelike kriisilahendusotsuste võimalikult kiire vastuvõtmise⁽⁹⁾.

EKP toetab kavandatavat raamistikku kriisilahendusnõukogu demokraatlikuks vastutuseks, mis on kooskõlas liidu institutsionaalse raamistikuga. Euroopa Parlamendi ja kriisilahendusnõukogu kokkulepe demokraatliku vastutuse praktilise korralduse ja järelevalvamise⁽¹⁰⁾ kohta peaks arvestama liidu ja liikmesriikide õigusest tulenevate konfidentsiaalsusnõuetega, eelkõige seoses EKP ja liikmesriikide pädevate asutuste poolt kriisilahendusnõukogule esitatud järelevalveteabega.

2.3 Kriisilahendus- ja järelevalveasutuste vaheline koostöö

EKP toetab kavandatavat tihedat koostööd järelevalveasutuste ja kriisilahendusasutuste vahel⁽¹¹⁾. Ettepanud määruses sätestatud EKP ülesanded ja kohustused peaksid piirduma nendega, mis on sätestatud EKP-le aluslepingus, Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirjas („EKPSi põhikirj”) ning eelkõige nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruses (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpannale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusjärelevalve poliitikaga⁽¹²⁾ (edaspidi „SSMi määrus”). EKP leiab, et uus määrus ei pane talle uusi ülesandeid ega kohustusi, ent näeb ette tihedama koostöö ja teabevahetuse⁽¹³⁾. Selguse huvides soovib EKP ettepanud määruse viited EKP ülesannetele ja kohustustele siduda asjakohastel juhtudel viidetega EKP ülesannetele ja kohustustele, mis tulenevad SSMi määrusest⁽¹⁴⁾.

Lisaks sätestab ettepanud määrus, et kui EKP kutsub kriisilahendusnõukogu esindaja osalema EKP järelevalvenõukogus, nimetab kriisilahendusnõukogu oma esindaja. SSMi määruses on sätestatud, et kui moodustatakse kriisilahendusnõukogu, siis võib EKP järelevalvenõukogu kutsuda Euroopa kriisilahenduse eest vastutava asutuse eesistuja osalema järelevalvenõukogu⁽¹⁵⁾ koosolekutel vaatljana. Täieliku kooskõla tagamiseks on seega vaja ettepanud määrust vastavalt muuta⁽¹⁶⁾.

⁽⁶⁾ Vt ettepanud määruse artikkel 7.

⁽⁷⁾ Vt ettepanud määruse artikkel 20.

⁽⁸⁾ 13. juuni 1958. aasta otsus kohtuasjas 9/56: Meroni vs. High Authority (EKL 1958, lk 133), 14. mai 1981. aasta otsus kohtuasjas 98/90: Romano vs. INAMI (EKL 1981, lk 1241) ja 12. juuli 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-154/04 ja C-155/04: Alliance for Natural Health jt (EKL 2005, lk I-6451).

⁽⁹⁾ Vt nt ettepanud määruse artiklit 16 puudutavaid märkusi ja muudatusettepanekus 6 tehtud märkusi.

⁽¹⁰⁾ Ettepanud määruse artikli 41 lõige 8.

⁽¹¹⁾ Vt ettepanud määruse 4. peatükki „Koostöö”.

⁽¹²⁾ ELT L 287, 29.10.2013, lk 63. Täpsemalt vt SSMi määruse artikli 3 lõige 3 ja artikli 27 lõige 2.

⁽¹³⁾ Ettepanud määruse artikli 27 lõiked 2 ja 3.

⁽¹⁴⁾ Vt nt muudatuste 2, 5, 8 ja 10 kohta tehtud sõnastusettepanekud.

⁽¹⁵⁾ Vt SSMi määruse artikli 26 lõige 11 ja põhjendus 70.

⁽¹⁶⁾ Vt muudatuse 12 sõnastusettepanek.

On ülimalt oluline, et kriisilahendusasutuste ja järelevalveasutuste vastavaid rolle ja kohustusi eristataks enne kriisi ilmnemist ja kriisi esimeses faasis, kus järelevalveasutus võib krediidasutuse suhtes võtta varaseid sekkumismeetmeid, ning kriisilahendustingimuste hindamisel ja kapitaliinstrumentide allahindamisel.

Varase sekkumise faasis lasub ainuvastutus tegutsemise või meetmete eest järelevalveasutusel. Varase sekkumise meetmete võtmisel on tähtis, et järelevalveasutus viivitamata teavitaks kriisilahendusnõukogu. Pakutud lahendus, mille kohaselt kohustatakse EKPD (või liikmesriikide järelevalveasutusi) konsulteerima kriisilahendusasutustega enne täiendavate varaste sekkumismeetmete võtmist, ei ole kooskõlas vajadusega võtta varase sekkumise meetmeid kiiresti ja tulemuslikult lõimitud ja ainuvastutusega järelevalve süsteemi raames. Seepärast tuleks EKPD-t või riiklikult järelevalveasutuselt nõuda kriisilahendusasutuste viivitamata teavitamist võetud meetmetest⁽¹⁷⁾. Varase sekkumise faasis peaks kriisilahendusnõukogu tegema oma sisemisi ettevalmistusi turu kindlustunnet häirimata ja asjaomase krediidasutuse olukorda halvendamata. Seetõttu peaks teavet nõudma ja kohapealset kontrolli tegema eelkõige järelevalveasutus, kes kooskõlas BRRDga esitab kriisilahendusasutusele kogu krediidasutuse kriisilahenduse ettevalmistamiseks vajaliku teabe⁽¹⁸⁾. Vältida tuleks kriisilahendusasutuse koordineerimata uurimistoiminguid ja kohapealseid kontrollkäike, sest need võivad vähendada kindlustunnet⁽¹⁹⁾.

Seoses kriisilahendust käivitavate tingimustega märgib EKP, et järelevalveasutus saab kõige paremini hinnata, kas krediidasutus on maksejõuetu või võib tõenäoliselt sattuda maksejõuetusse ning kas on mõistlik eeldada, et mõni alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede väldiks selle maksejõuetust mõistliku aja jooksul⁽²⁰⁾. EKP on arvamisel, et ainuvastutus nende kahe kriteeriumi hindamise eest tuleks panna vastavale järelevalveasutusele (st EKPD-le või liikmesriikide pädevatele asutustele) kooskõlas SSMi määruses sätestatud pädevuse jaotusega. See tagab vastutuse selge jaotuse kiirete ja tulemuslike kriisilahendusmeetmete huvides⁽²¹⁾. Ettepanud määruses tuleks sätestada, et komisjon võib otsustada allutada krediidasutus kriisilahendusele üksnes sellise kriisilahendushinnangu põhjal⁽²²⁾. Viimane on seetõttu vajalik, ent mitte piisav eeltingimus institutsiooni allutamiseks kriisilahendusele.

Järelevalveasutusel on kõige parem positsioon hindamaks, kas üksus või grupp ei ole ilma kapitaliinstrumentide allahindlusest või konverteerimiseta enam elujõuline või kas on vaja erakorralist riiklikku toetust. See teostatavushinnang antakse enne või samal ajal hinnangu andmisega selle kohta, kas pank vastab kriisilahendustingimustele, ehk enne kriisilahenduse algust. Seepärast peaks määrus selgelt panema vastutuse hinnangu eest järelevalveasutusele ja selline järelevalveasutuse hinnang peaks olema kapitaliinstrumentide allahindluse või konverteerimise eeltingimuseks⁽²³⁾.

Nõuetekohase võimude lahususe tagamiseks peaksid kriisilahendusnõukogu ja komisjon saama igal ajal nõuda järelevalveasutuse (EKP või liikmesriigi pädev asutus) hinnangut, kui krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt satub maksejõuetusse või kui teda ei loeta ilma

⁽¹⁷⁾ Ettepanud direktiivi artikli 11 lõiget 4 tuleks sellele vastavalt muuta. Vt muudatuse 5 vastav sõnastusettepanek.

⁽¹⁸⁾ Ettepanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu ECOFINi nõukogu direktiivi (millega luuakse pankade maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EMÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010 - Üldine lähenemisviis) artikli 23 lõige 1 punkt ec.

⁽¹⁹⁾ Vt muudatuse 14 sõnastusettepanek.

⁽²⁰⁾ Ettepanud määruse põhjendus 16: „EKP kui ühtse järelevalvemehhanismi raames tegutsev järelevalveasutus saab kõige paremini hinnata, kas krediidasutus on maksejõuetuse ohus või võib tõenäoliselt sattuda maksejõuetusse ning kas on põhjendatult alust oodata, et mõni alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede väldiks selle maksejõuetust mõistliku aja jooksul.”

⁽²¹⁾ Sama seisukoht esitati arvamuse CON/2012/99 punktis 2.1.

⁽²²⁾ Vt muudatuse 6 sõnastusettepanek.

⁽²³⁾ Vt muudatuse 8 sõnastusettepanek.

kapitaliinstrumentide allahindlusest enam elujõuliseks. See võimaldab reageerida järelevalveasutuse võimalikule tegevusetusele olukorras, kus kriisilahendusamet peab tegutsemist vajalikuks⁽²⁴⁾.

Ettepanud määrus sätestab, et EKP ja liikmesriikide järelevalveasutused peavad esitama kriisilahendusnõukogule ja komisjonile kogu nende ülesannete täitmiseks vajaliku teabe. Teabevahetus on tulemusliku järelevalve ja kriisilahenduse oluline eeltingimus. Seepärast tuleks sätestada, et kõik teabe esitamise kohustused on vastastikused. Eelkõige tuleks järelevalveasutust esimesel võimalusel teavitada kriisilahendusmenetluse raames kavandatavatest ja sooritatud toimingutest, et järelevalveasutus saaks prognoosida mõju, mida need finantsstabiilsusele avaldada võivad, ja teavitada sellest kriisilahendusametust⁽²⁵⁾.

2.4 EKP osalus kriisilahendusnõukogus ja keskpankade üldine kaasamine

EKP juhib tähelepanu sellele, et ettepanud määruse põhjendus 19, mis viitab komisjoni ja EKP „esindajatele”, ei ole kooskõlas ettepanud määruse ülejäänud sätetega, mille kohaselt nimetavad komisjon ja EKP ametisse osa kriisilahendusnõukogu liikmetest. Täpsemalt sätestab ettepanud määruse artikkel 39, et kriisilahendusnõukokku kuulub muu hulgas EKP poolt ühekordseks viieaastaseks ametiajaks nimetatud liige. Ettepanud määruse artikli 43 kohaselt tegutsevad kriisilahendusnõukogu liikmed sõltumatult ja objektiivselt liidu kui terviku huvides ning nad ei taotle ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja organitelt, liikmesriikide valitsustelt ega muudelt avaliku või erasektori asutustelt. Ettepanud määruse artiklite 45–49 kohaselt osaleb EKP nimetatud liige hääleõiguslikuna kriisilahendusnõukogu täis- ja täitevistungitel.

Selleks, et täpsemini kajastada erinevust SSMi määrusest tuleneva EKP rolli ja ettepanud määruses sätestatud EKP kui kriisilahendusnõukogu liikme rolli vahel ning eristada järelevalve- ja kriisilahendusfunktsiooni institutsionaalset vastutust Euroopa Liidus, soovib EKP anda EKP-le õiguse osaleda vaatejana kõigil kriisilahendusnõukogu täis- ja täitevistungitel⁽²⁶⁾.

Arvestades olulist rolli ja oskusteavet, mis keskpankadel finantsstabiilsuse ja nende makrotasandi usaldusjärelevalve puhul on, peaks liikmesriikide keskpankadel, kes ei tegutse riigisisese õiguse alusel kriisilahendusametustena, olema õigus osaleda kriisilahendusnõukogu koosolekul vaatejana ning lisaks EKP-le tuleks ka neid kaasata süsteemse mõju hindamise ja kriisilahendusmenetluse⁽²⁷⁾.

2.5 Kriisilahenduse võimalikkuse hindamine ning miinimumnõue omavahendite ja allahinnatavate kohustuste puhul

EKP toetab ettepanud määrust, mis sätestab, et kriisilahendusnõukogu hindab kõigi artiklis 2 nimetatud üksuste kriisilahenduse võimalikkust, konsulteerides seejuures pädeva asutuse, sh EKPga⁽²⁸⁾. Hindamise enese puhul järelevalveasutusega konsulteerimisest piisab, ent kriisilahenduse takistuste kõrvaldamiseks võetavad meetmed tuleks määrata ja neid tuleks võtta koostöös järelevalveasutusega. See kajastaks järelevalveasutuse ulatuslikku kaasamist kriisilahenduskavade koostamisse⁽²⁹⁾. Hindamise puhul ei tohiks eeldada SBRFi rahalist tuge (v.a ajutise likviidsuse tagamiseks). Kui eeldada, et fondilt saab rahalist tuge, siis tekiks vastuolu üldpõhimõttega, mille kohaselt peavad kriisilahenduse korral kahjud kandma esmajoones konkreetse krediidiasutuse, investeerimisühingu või grupi aktsionärid ja võlausaldajad⁽³⁰⁾. SBRF eraldab

⁽²⁴⁾ Vt muudatuse 8 sõnastusettepanek.

⁽²⁵⁾ Vt muudatuste 11, 12 ja 13 sõnastusettepanek.

⁽²⁶⁾ Vt muudatuste 15, 16 ja 17 sõnastusettepanek.

⁽²⁷⁾ Vt muudatuse 15 sõnastusettepanek.

⁽²⁸⁾ See on kooskõlas finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) dokumendiga „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions”, oktoober 2011, avatud FSB veebilehel www.financialstabilityboard.org. Vt II lisa ja punkt 10.

⁽²⁹⁾ Vt muudatuse 3 sõnastusettepanek.

⁽³⁰⁾ Vt ettepanud määruse artikli 13 lõige 1.

vahendeid vaid juhul, kui aktsionäride ja võlausaldajate kriisilahendusrahastus pole piisav. Seepärast peaks krediidasutuse, investeerimisühingu või grupi krediidilahenduse võimalikkuse hindamine tagama, et krediidasutusel, investeerimisühingul või grupil endal on usaldusväärse kriisilahendusstrateegia jaoks piisav kahjumi katmise võime⁽³¹⁾.

EKP on seisukohal, et miinimumnõue omavahendite ja allahinnatavate kohustuste puhul on kriisilahenduse võimalikkuse ja kahjude katmise tagamiseks määrava tähtsusega. Seepärast peaks pädeval asutusel olema suurem osa omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude määramisel, kuivõrd see võib otseselt mõjutada panga tegevuse jätkamist ja on seega pädeva asutuse jaoks oluline. Seetõttu peaks kriisilahendusnõukogu määrama omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude „koostöös” pädeva asutusega⁽³²⁾. Mis puutub omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude määramist reguleerivatesse üldsätetes, siis EKP arusaama kohaselt tagab ettepanud määrus täieliku kooskõla tulevase BRRDga ja sisaldab seega ka ristviiteid tingimustele, millele kohustused peavad vastama omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude määramise kontekstis⁽³³⁾.

2.6 Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine

Ettepanud määruse kohaselt jõustuvad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise sätted 1. jaanuaril 2018. See tähendab, et aastatel 2015–2018 peab SRM teostama pankade kriisilahendust ilma kõnealuse kriisilahendusvahendita. Kui aga kriisilahenduseks kasutatakse riiklikke vahendeid või SBRFi vahendeid, on omakapitali ja allutatud laenude teisendamine uute riigiabiireeglite⁽³⁴⁾ kohaselt kohustuslik. Sellest hoolimata pole kindel, kas on võimalik teisendada kõrgema nõudeõiguse järjekohaga võlgnevusi, sest liikmesriigid saavad vabalt otsustada, kas nad eeldavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise raamistiku kasutuselevõttu.

Seda silmas pidades toetab EKP kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamist enne 2018. aastat. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine on juba üldjoontes kulutustesse sisse arvestatud, mistõttu selle mõju rahastamisele peaks kujunema minimaalseks. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi olemasolu aitaks ka tagada õiguskindlust, järjepidevust ja ennustatavust ning seega vältida erilahendusi⁽³⁵⁾.

Säte, mis reguleerib nõuete järjekohta maksejõuetuse korral ja kehtestab korra, mille kohaselt jaotatakse kahjumit kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise⁽³⁶⁾ korral, ei näi olevat tulevase BRRD sätetega täielikult kooskõlas. Seepärast tuleks tagada järjepidevus sõltuvalt liidu seadusandja vastu võetud lõpptekstist. Tagatud hoiustel peaks olema kõrgeim järjekohta, samal ajal kui eraisikute ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete hoiused, mis tingimustele vastavad, on kõrgemal järjekohal võrreldes muu kõrgema järjekohaga nõudeõigustega. Hoiuste tagamise skeemid kriisilahenduses tuleks samuti täielikult vastavusse viia tulevase BRRD sätetega ning sätestada tema tagasinõudeõigus tagatud hoiuste omanike õiguste ja kohustuste suhtes⁽³⁷⁾.

2.7 Ühtne pankade kriisilahendusfond

EKP toetab lahendust, mille puhul SRM sisaldab SBRFi, mida rahastatakse eelnevatest riskipõhistest sisse-maksetest, mis on saadud SRM-is osalevates liikmesriikides asuvatelt krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt. Selline ühtne kriisilahendusfondi juhtimine on SRMi oluline element, mille abil tagada

⁽³¹⁾ Vt muudatuse 7 sõnastusettepanek.

⁽³²⁾ Vt muudatuse 4 sõnastusettepanek.

⁽³³⁾ Vt BRRD eelnõu artikli 39 lõiget 2, mis sätestab tingimused, millele kohustus peab vastama selleks, et teda arvestataks omavahendite ja allahinnatavate kohustuste summas.

⁽³⁴⁾ Komisjoni 30. juuli 2013. aasta teatis riigiabieskirjade kohaldamise kohta alates 1. augustist 2013 finantskriisi kontekstis pankade kasuks võetavate toetusmeetmete suhtes (ELT C 216, 30.7.2013, lk 1).

⁽³⁵⁾ Vt muudatuse 22 sõnastusettepanek.

⁽³⁶⁾ Arvestades erakorralistel asjaoludel kohaldatavaid erandeid. Vt ettepanud määruse artikli 24 lõige 5.

⁽³⁷⁾ Ettepanud määruse artiklid 15 ja 73 peaks seetõttu viitama tulevase BRRD artiklitele 98a ja 99.

kriisilahenduse piisav rahastamine ilma riiklike vahendeid kasutamata. See võimaldab kriisilahendusnõukogul võtta kiireid meetmeid ilma pikemate aruteludeta selle üle, kuidas jagada koormust piiriüleste pankade puhul – see tagab Euroopa tasandil optimaalse ja kulutõhusaima kriisilahendusstrateegia. Ressurside ühendamise teel saab SBRF kaitsta maksumaksjaid riigisisese lahendusega võrreldes tulemuslikumalt ja seega eraldada pangad riikidest.

Ettepanud määrus sätestab SBRFi puhul vähemalt 1%lise tagatud hoiuste sihttaseme. EKP on seisukohal, et tagatud hoiused ei ole kõige õigem näitaja, sest tagatud hoiused ei kajasta täielikult kriisilahenduse võimalikke rahastamiskulusid. Tagatud hoiused ei pruugi muutuda, samal ajal kui kohustuste kogusumma suureneb märkimisväärselt, ent võivad ka väheneda, samal ajal kui kohustuste kogusumma ei muutu. Kummalgi juhul ei kajastu kriisilahendusfondi võimalikud riskid adekvaatselt. Samuti tuleks arvestada asjaolu, et tagatud hoiused on juba kindlustatud hoiuste tagamise skeemi abil, sest kui (eelisseisundis) tagatud hoiused kannaksid kahju, aitaks see rahastada kriisilahendust. Seepärast peaks sellele näitajale lisama kohustuste kogusummaga seotud kontrollväärtuse ning kriisilahendusnõukogu peaks määrama selle piisava suuruse, võttes alammääraks 1% tagatud hoiustest⁽³⁸⁾.

2.8 Kaitsemeetmed

EKP toetab ettepanekut kehtestada täiendavaid kaitsemeetmeid (finantsasutustega või muude kolmandate isikutega sõlmitud laenulepingud või muud laadi toetused), mida oleks võimalik võtta erandkorras, kui SBRFi eelnevalt tehtud sissemaksetest ei piisa ja täiendavaid sissemakseid pole kulude katteks võimalik kohe saada. Sellised kaitsemeetmed tugevdaksid SRMi väga negatiivsete majandus- ja finantsšokkide korral ning suurendaksid ühtlasi tema võimekust takistada süsteemseid kriise. Lisaks toetab EKP nõuet kohustada finantsasutusi kaitsemeetmetest saadud rahalisi vahendeid täies ulatuses tagasi maksuma, mitte jätta kulusid eelarveliste asutuste kanda. Selle nõude kehtestamisel on peetud silmas üht SRMi asutamise peapõhjust, milleks on pankade kriisilahendus maksumaksjatele püsikulusid tekitamata. Nende elementide suhtes on ettepanud määrus täielikult kooskõlas Euroopa Ülemkogu 2012. aasta 13.-14. detsembri ja 2013. aasta 27.-28. juuni järeldestega,⁽³⁹⁾ mis tuginevad aruandele „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas”.

Samas leiab EKP, et ettepanud määrus jääb täiendavate kaitsemeetmete kavandatavat ülesehitust kirjeldades ebamääraseks. Ehkki ettepanud määrus näeb ette võimaluse kolmandatelt isikutelt⁽⁴⁰⁾ laenu võtta, ei ole määruses täpsustatud, kas täiendavateks kaitsemeetmeteks loetakse ajutist juurdepääsu riiklikele rahalistele vahenditele või pöörduakse laenu võtmiseks üksnes erasektori poole. Kuna eelnõu artikli 6 lõikes 4 on sõnaselgelt öeldud, et liikmesriigid ei ole kohustatud sellist juurdepääsu tagama, siis näib, et kaitsemeetmete võtmine on vabatahtlik. EKP leiab, et eelarveressursid on SRMi kaitsemeetmete oluline osa, ent seejuures tuleb järgida eelarvelise neutraalsuse põhimõtet. Põhjus seisneb selles, et eelkõige SRMi käivitamise alguses võib erasektori rahastamisallikaid nappida ja finantsturu tormiliste sündmuste tõttu võivad need allikad kokku kuivada. EKP mõistab, et komisjon ei ole pannud osalevatele liikmesriikidele kohustust tagada juurdepääsu riiklikele vahenditele, sest see võib riivata liikmesriikide eelarvelist sõltumatust, mida ettepanud määruse õiguslikule alusele tuginedes teha ei tohi. Seda arvesse võttes peab EKP tähtsaks, et liikmesriigid tagaksid ühiste ja jõuliste riiklike kaitsemeetmete olemasolu ettepanud määruse jõustumise ajaks⁽⁴¹⁾.

⁽³⁸⁾ Vt muudatuse 19 sõnastusettepanek.

⁽³⁹⁾ Avaldatud Euroopa Ülemkogu veebilehel www.consilium.europa.eu.

⁽⁴⁰⁾ Sellega seoses leiab EKP, et rahapoliitilise rahastamise keelu tõttu ei tohi keskpank rahastada kriisilahendusfondi. Vt nt EKP 2013. aasta lähenemisaruanne, lk 28.

⁽⁴¹⁾ Vt muudatuse 20 sõnastusettepanek.

Kaitsemeetmeks võib olla krediidiliin, mis tagab SRMi juurdepääsu osalevate liikmesriikide ühiste eelarveressurssidele. Eelarvelise neutraalsuse põhimõtte järgimiseks tuleks krediidiliini kaudu saadu täielikult tagasi maksta. Tähtis on hoolikalt määrata tähtaeg, mille jooksul finantssektor need vahendid tagasi maksuma peab, et vältida ülemääraste tsükliliste tasude kehtestamist. Selline krediidiliin oleks täielikult kooskõlas Euroopa Liidu Nõukogu 2012. aasta detsembri järeldustega⁽⁴²⁾ ja teiste riikide samalaadsete kriisilahendusraamistikega, näiteks USA Riigikassa Föderaalne Hoiusekindlustusseltsi (*Federal Deposit Insurance Corporation*) krediidiliiniga.

2.9 Suhted riigiabi raamistikuga

EKP leiab, et ettepanud määrus tagab komisjoni riigiabipädevuse säilimise kõigi kriisilahendusjuhtumite korral, mis hõlmavad riigiabiks loetavat toetust. Selleks viiakse paralleelselt kriisilahendusmenetlusega läbi riigiabimenetlus⁽⁴³⁾. Ettepanud määrusega kavatakse kohaldada ka riigiabi kontrolli SBRFi toetust puudutavatel juhtudel analoogia korras ja paralleelselt kriisilahendusmenetlusega⁽⁴⁴⁾.

EKP nendib, et riigiabi raamistik on vajalik liikmesriikide riikliku toetuse ühiste parameetrite määramiseks pankade kriisilahenduse kontekstis liidus tervikuna. Ent EKP leiab, et riigiabi kontrolli rakendamise mõju ja riigiabi kontrolli rakendamise mõju SRMi kriisilahendusmenetlustele tuleks hoolikalt hinnata. Kui SRM hakkab täies mahus tööle, tehakse kriisilahendusotsuseid liidu tasandil, mis tagab võrdsed tingimused ega moonuta ühisturгу⁽⁴⁵⁾. Seda silmas pidades ei tohiks paralleelne riigiabimenetlus kriisilahendusprotsessi aeglustada, dubleerida ega takistada. Siseturu säilitamise ning osalevate ja mitteosalevate riikide vahelise konkurentsi moonutamisest hoidumise eesmärk on võimalik saavutada kriisilahendusprotsessis. Riigiabi aspektid võib lõimida kriisilahendusprotsessi eeldusel, et komisjonile jääb lõplik otsustuspädevus. Ettepanud määruse kohaldamine peaks tagama, et riigiabi kontroll ei too kaasa põhjendamatuid viivitusi ega takista kriisilahenduseesmärkide saavutamist, pidades eelkõige silmas vajadust kaitsta finantsstabiilsust⁽⁴⁶⁾. Selguse ja õiguskindluse huvides peaks komisjon ettepanud määruses selgelt määratlema, missuguseid riigiabi raamistiku eeskirju ja korda rakendatakse analoogia korras, ning vajaduse korral täiendavalt selgitama nende rakendamise üksikasju sobivaid vahendeid kasutades.

Võimalik, et tulevikus on vaja põhjalikumalt analüüsida riigiabi eeskirjade rakendamist analoogia korras ning seoses riigiabi kaalutluste ja finantsstabiilsuse kaalutluste vahekorraga kriisilahenduse kontekstis⁽⁴⁷⁾.

2.10 Kriisilahendusotsuste kohtulik kontroll

Ettepanud määrus ei sisalda kriisilahendusotsuste kohtulikke kontrolli ega sellega seotud küsimusi puudutavaid sätteid. EKP arusaama kohaselt a) teeb Euroopa Liidu Kohus kohtulikke kontrolli kriisilahendusnõukogu/komisjoni kriisilahendusotsuste⁽⁴⁸⁾ ja riigiabieeskirjadele vastavust puudutavate komisjoni

⁽⁴²⁾ Euroopa Ülemkogu 2012. aasta 13.-14. detsembri järeldused: „Ühtne kriisilahendusmehhanism peaks tuginema finantssektori enda panustel ja sisaldama asjakohaseid ja tõhusaid kaitsemeetmeid. Need kaitsemeetmed peaksid olema keskpikas perioodis fiskaalselt neutraalsed, tagades, et avaliku sektori abi saadakse tagasi finantssektorile kehtestatud tagantjärele kogutavate tasude kaudu.“ EKP mõistab, et ettepanud määruse enesega sellist krediidiliini luua ei saa ja vaja on tugineda kriisilahendusnõukogu kohustusele seda krediidiliini aktiivselt otsida, eeldusel et olemas on finantsmehhanismid, mis tagavad juurdepääsu sellisele krediidiliinile.

⁽⁴³⁾ Vt ettepanud määruse seletuskirja (edaspidi „seletuskiri“) punkt 4.1.3 ja ettepanud määruse artikli 16 lõike 8 viimane lause.

⁽⁴⁴⁾ Vt ettepanud määruse artikli 16 lõike 10 ja seletuskirja punkt 1.2.

⁽⁴⁵⁾ Vt eelkõige ettepanud määruse põhjendused 7, 9 ja 13.

⁽⁴⁶⁾ Vt muudatuse 6 sõnastusettepanek.

⁽⁴⁷⁾ Vt muudatuse 21 sõnastusettepanek.

⁽⁴⁸⁾ Vt ettepanud määruse artikkel 16, võttes arvesse artiklit 78 kriisilahendusnõukogu lepinguvälise vastutuse kohta.

otsuste suhtes ning b) liikmesriikide kohtud teevad kohtulikku kontrolli liikmesriikide kriisilahendusametite üle, mis rakendavad kriisilahenduskeemi kooskõlas komisjoni otsusega riigiabi kohta. EKP leiab, et aluslepingus ja ettepanud määruses sätestatud õiguskaitsevahendid, mida on võimalik kasutada Euroopa Liidu kohtus ja osalevate liikmesriikide õigusele vastavalt ka liikmesriikide kohtutes, peaksid tagama SRMi otsustest mõjutatud füüsiliste ja juriidiliste isikute õiguse õiglasele kohtupidamisele.

Õiguselgusele aitaks kaasa, kui määrus sätestaks, et ei piira liikmesriikide kohtute pädevust menetleda riiklike kriisilahendusametite tegusid või tegevusetust kriisilahendusmenetluses kooskõlas artikliga 16 tehtud kriisilahendusnõukogu otsuste rakendamisel. Lisaks võiks kaaluda, kas kehtestada sätteid, mis välistaksid või vähemalt piiraksid kriisilahendusnõukogu otsuseid – eelkõige ettepanud määruse artikli 26 lõike 2 alusel tehtud otsuste suhtes – kooskõlas BRRD sätetega edasikaebeõiguse ja muude meetmete välistamise kohta. Asjaomased sätted peaksid olema hoolikas tasakaalus, et tagada kooskõla Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja Euroopa inimõiguste konventsiooni omandiõiguste tagatistega.

SRMIs sätestatud kohtulike õiguskaitsevahendite läbipaistvuse suurendamiseks oleks soovitatav määratleda SRMi raames võetud kriisilahendusmeetmetest mõjutatud isikute kohtuliku kaitse õiguse ulatus ja sisu; selleks võiks näiteks sätestada, et pakutud riiklike kriisilahendusametite tegevuse ja tegevusetuse kohtulik kontroll peab täielikult võtma kõik vajalikud meetmed selleks, et rakendada kriisilahendusnõukogu otsuseid, ja et need otsused on allutatud Euroopa Liidu Kohtu kontrollile. Seda saaks teha ettepanud määruse seletuskirjas või eraldi dokumendis.

2.11 Terminoloogia

EKP toetab komisjoni eesmärki tagada ettepanud määruse kooskõla tulevase BRRDga, mis peaks tagama üldise järjepidevuse ka kasutatud mõistete puhul. Kasutada tuleks BRRD mõisteid, välja arvatud juhul, kui ettepanud määrusest kõrvale kaldumine või mõistete väljajätmine on objektiivselt põhjendatud⁽⁴⁹⁾. Järelevalveasutusele viidates peaks määrus seetõttu olema järjepidev – näiteks „pädevale asutusele” viidates tuleks täpsustada, et selle all peetakse silmas EKPd kui järelevalveasutust ja ka liikmesriikide järelevalveasutusi.

2.12 Liikmesriigid, mis on seadnud sisse tiheda koostöö

EKP soovib lisada ettepanud määrusesse sätte, mis reguleerib lõpetamata kriisilahendusmenetlusi, kui tihedat koostööd⁽⁵⁰⁾ tegev liikmesriik, millele seetõttu automaatselt kohaldub ettepanud määrus, vastava koostöö lõpetab.

Frankfurt Maini ääres, 6. november 2013

EKP president

Mario DRAGHI

⁽⁴⁹⁾ Vt nt ettepanud määruse artikli 3 lõige 13, kus on esitatud grupi mõiste. See erineb termini mõistest, mis on sätestatud 27. juuni 2013. aasta direktiivi (millega luuakse pankade maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik) üldise lähenemisviisi artikli 2 lõikes 4.

⁽⁵⁰⁾ Vt SSMi määruses sätestatud mõiste.

LISA

Muudatusettepanekud

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud (1)
----------------------------------	-----------------------------

Muudatus 1

Põhjendus 43

<p>„(43) Selliste hoiustajate suhtes, kelle hoiused on tagatud hoiuste tagamise skeemiga, ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendada. Hoiuste tagamise skeem aitab siiski solveerimisprotsessi rahastada sel määral, mil see oleks pidanud aitama hüvitada hoiustajatele tekitatud kahju. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õiguse rakendamise tagamiseks hoiustajatele jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele. See on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeem kehtestati. Kui kõnealuseid skeeme sellistel juhtudel ei kaasataks, tähendaks see ebaõiglast eelist teiste võlausaldajate ees, kelle suhtes kasutab solveerimisasutus oma õigusi.”</p>	<p>„(43) Selliste hoiustajate suhtes, kelle hoiused on tagatud hoiuste tagamise skeemiga, ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendada. Hoiuste tagamise skeem aitab siiski kriisilahendusprotsessi rahastada sel määral, mil see oleks pidanud aitama hüvitada hoiustajatele tekitatud kahju. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õiguse rakendamise tagamiseks hoiustajatele jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele. See on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeem kehtestati. Kui kõnealuseid skeeme sellistel juhtudel ei kaasataks, tähendaks see ebaõiglast eelist teiste võlausaldajate ees, kelle suhtes kasutab kriisilahendus-asutus oma õigusi.”</p>
---	---

Selgitus

Arvestades, et kindlustatud hoiustajad on kõigi ülejäänud võlausaldajatega võrreldes eeliseisundis ja hoiuste tagamise skeem toetab seda eelist, kannavad kõik ülejäänud võlausaldajad kahju juba enne hoiuste tagamise skeemi kaasamist. Hoiuste tagamise skeemi kaasamine ei mõjuta nende madalama järjekohaga võlausaldajate seisundit ja skeemi puudumine ei tähenda „ebaõiglast eelist”.

Muudatus 2

Artikli 3 punkt 1 („Mõisted”)

<p>„1) „riiklik pädev asutus” – mis tahes riiklik pädev asutus vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [] [millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga] artikli 2 lõikes 2 esitatud määratlusele;”</p>	<p>„1) „riiklik pädev asutus” – mis tahes riiklik pädev asutus vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [] [millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga] artikli 2 lõikes 2 esitatud määratlusele; mille osalev liikmesriik on määranud kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 575/2013 ja direktiiviga 2013/36/EL;</p> <p>„([...]) „pädev asutus” – riiklik pädev asutus ja EKP, kes täidab ülesandeid, mis on talle antud nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga;”</p>
--	--

Selgitus

Pakutud mõisted täpsustavad, et EKPd tuleb lugeda pädevaks asutuseks SSMi määruse artikli 9 mõistes.

Vastavalt tuleb muuta ka ettepanud määruse artikli 8 lõikeid 1 ja 5, artikli 10 lõiget 1, artikli 11 lõikeid 1,4 ja 5, artikli 18 lõiget 1 ja artikli 41 lõiget 7.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 3

Artikli 8 lõige 1 („Kriisilahenduse võimalikkuse hindamine”)

„1. Solveerimiskavade koostamisel kooskõlas artikliga 7 teeb solveerimisnõukogu pärast konsulteerimist pädeva asutusega, sealhulgas EKPga, ning oluliste filiaalide asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutustega niivõrd, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane, hindamise selle kohta, mil määral on krediidasutused ja investeerimisühingud ning grupid solveeritavad, eeldamata mis tahes erakorralise riikliku finantstoetuse andmist lisaks artikli 64 kohaselt loodud fondi kasutamisele.”

...

„8. Kui asjaomase üksuse või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi solveeritavusele, teeb solveerimisnõukogu pärast pädeva asutuse ja vajaduse korral makrotasandi usaldatavusjärelvalvet teostava asutusega konsulteerimist otsuse, näidates selles, et välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi solveeritavusele, ja andes selles riiklikele solveerimisasutustele korralduse nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult, emaettevõtjalt või asjaomase grupi mis tahes tüarettevõtjalt, et nad võtaksid mis tahes lõikes 9 loetletud meetmeid, tuginedes järgmistele kriteeriumidele: [...]”

„1. Kriisilahenduskavade koostamisel kooskõlas artikliga 7 teeb kriisilahendusnõukogu **koostöös** pärast ~~konsulteerimist~~ pädeva asutusega, sealhulgas EKPga, ning oluliste filiaalide asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutustega niivõrd, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane, hindamise selle kohta, mil määral on krediidasutuste ja investeerimisühingute ning gruppide kriisilahendus võimalik, eeldamata **a)** mis tahes erakorralise riikliku finantstoetuse andmist **lisaks või b)** artikli 64 kohaselt loodud fondi kasutamist.”

...

„8. Kui asjaomase üksuse või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi kriisilahenduse võimalikkusele, teeb kriisilahendusnõukogu ~~pärast~~ **koostöös** pädeva asutuse ja vajaduse korral makrotasandi usaldatavusjärelvalvet teostava asutusega ~~konsulteerimist~~ otsuse, näidates selles, et välja pakutud meetmed ei kõrvalda tulemuslikult takistusi kriisilahenduse võimalikkusele, ja andes selles riiklikele kriisilahendusasutustele korralduse nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult, emaettevõtjalt või asjaomase grupi mis tahes tüarettevõtjalt, et nad võtaksid mis tahes lõikes 9 loetletud meetmeid, tuginedes järgmistele kriteeriumidele: [...]”

Selgitus

Ettepanud määruse artikli 7 lõikes 7 sätestatud kriisilahenduskava kohaselt peaks kriisilahenduse võimalikkust hindama ja parandusmeetmete võtmist nõudma koostöös pädeva asutusega, sest see puudutab olukorda, kus panga kriisilahendusega pole veel alustatud, pank tegeleb „tavapärase tegevusega” ja on seega pädeva asutuse kontrolli all.

Kriisilahenduse võimalikkust peaks hindama krediidasutuse, investeerimisühingu või grupi enese parameetrite põhjal, eeldamata seda, et kasutatakse ühtset pankade kriisilahendusfondi. Fondi rahalise abi kasutamine võimaldaks krediidasutusel/investeerimisühingul/grupil jätkata tegevust kogu pangandussektori kulul ja pangandussektor peaks tema kriisilahenduse kinni maksuma. Fondi abi saab kasutada vaid juhul, kui aktsionäride ja võlausaldajate vahendid pole kriisilahenduseks piisavad. Kriisilahenduse võimalikkuse hindamises peaks kajastuma üldreegel, et esmajärjekorras tuleb kriisilahenduse korral kanda kahjud konkreetse krediidasutuse, investeerimisühingu või grupi aktsionäridel ja võlausaldajatel. Vastasel korral hakatakse fondi abi kasutamist pidama enesestmõistetavaks ning krediidasutusi, investeerimisühinguid ja gruppe ei struktureerita nii, et nende endi ressursid oleksid kriisilahenduseks piisavad.

Finantsstabiilsuse nõukogu dokumendi „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” kohaselt tuleb krediidasutuse, investeerimisühingu või grupi kriisilahenduse võimalikkust hinnata, et tagada kriisilahenduse toimimine tegelikkuses. Hindamise eesmärgiks on selgitada välja, kas krediidasutuse, investeerimisühingu või grupi kriisilahendus on võimalik ilma süsteemset mõju avaldamata ja kas kriisilahenduse võimalikkuse suurendamiseks on vaja võtta meetmeid. Seda tuleb teha vajaliku rangusega.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 4

Artikkel 10 „Miinimumnõue omavahendite ja allahinnatavate kohustuste puhul”

„1. Solveerimisnõukogu määrab pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks artiklis 2 osutatud krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ning emaaettevõtjatelt nõutava hoitavate omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude, millele on osutatud lõikes 2.”

„1. Kriisilahendusnõukogu määrab pärast ~~konsulteerimist~~ **koostöös** pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks artiklis 2 osutatud krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt ning emaaettevõtjatelt nõutava hoitavate omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude, millele on osutatud lõikes 2.”

Selgitus

EKP on seisukohal, et miinimumnõue omavahendite ja allahinnatavate kohustuste puhul on kriisilahenduse võimalikkuse ja kahjude katmise tagamiseks määrava tähtsusega. Seepärast peaks pädeval asutusel olema suurem osa omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude määramisel, kuivõrd see võib otseselt mõjutada pankade tegevuse jätkamist ja on seega pädeva asutuse jaoks oluline. Seetõttu peaks kriisilahendusnõukogu määrama omavahendite ja allahinnatavate kohustuste miinimumnõude „koostöös” pädeva asutusega.

Muudatus 5

Artikli 11 lõige 4 („Varane sekkumine”)

„4. Kui EKP või osalevate liikmesriikide pädevad asutused kavatsevad kehtestada krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes lisameetmeid vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [...] artiklile 13b või direktiivi [...] artiklile 23 või 24 või direktiivi 2013/36/EL artiklile 104 enne, kui krediidasutus või investeerimisühing või grupp on täielikult rakendanud esimese meetme, millest solveerimisnõukogule teatati, konsulteerivad nad solveerimisnõukoguga enne, kui krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes kehtestatakse selline lisameede.”

„4. Kui EKP, **nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 (millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga) artikli 16 alusel**, või osalevate liikmesriikide pädevad asutused kavatsevad kehtestada krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes lisameetmeid ~~vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [...] artiklile 13b~~ või vastavalt direktiivi [...] artiklile 23 või 24 või direktiivi 2013/36/EL artiklile 104 enne, kui krediidasutus või investeerimisühing või grupp on täielikult rakendanud esimese meetme, millest kriisilahendusnõukogule teatati, ~~konsulteerivad~~ **teavitavad** nad kriisilahendusnõukogu **sellise lisameetme kehtestamisel** ga enne, kui krediidasutuse või investeerimisühingu või grupi suhtes kehtestatakse selline lisameede.”

Selgitus

SSMi määruse artikkel 13b (lõpuks artikkel 16) sätestab üksnes EKP pädevuse. Muudatusettepanek täpsustab, et üksnes EKP võib tegutseda SSMi määruse artikli 16 alusel. Muudel juhtudel ei ole tarvis viidata otsesõnu EKP-le seoses „pädeva asutuse” mõistega (vt muudatusettepanek 2).

Järelevalveasutusel on vastutus varase sekkumise pädevuse eest.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 6

Artikkel 16 „Kriisilahenduseesmärgid”

„1. Kui EKP või riikliku solveerimisasutuse hinnangu kohaselt on lõike 2 punktides a ja b osutatud tingimused artiklis 2 osutatud üksuse puhul täidetud, edastab ta sellise hinnangu viivitamata komisjonile ja solveerimisnõukogule.

2. Solveerimisnõukogu teeb pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist või omal algatusel hindamise, et kontrollida, kas järgmised tingimused on täidetud:

- a) üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede (sealhulgas varase sekkumise meetmed või artikli 14 kohane kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine) üksuse suhtes aitaks tema maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
- c) solveerimismeede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 4.

3. Lõike 2 punkti a kohaldamisel loetakse üksus maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui tema suhtes kehtib üks või mitu järgmistest asjaoludest:

- a) üksus rikub või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et krediidasutus või investeerimisühing rikub lähiajal tegevusloa kehtivuse jätkumisega seotud nõudeid viisil, mis õigustaks tegevusloa tühistamist EKP või pädeva asutuse poolt, sealhulgas, kuid mitte ainult põhjusel, et krediidasutus või investeerimisühing on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab kõik tema omavahendid või olulise osa nendest;

...

„1. Kui EKP või riikliku kriisilahendus **pädeva** asutuse hinnangu kohaselt:

- a) **üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse;**
- b) **võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede (sealhulgas varase sekkumise meetmed) üksuse suhtes aitaks tema maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida on lõike 2 punktides a ja b osutatud tingimused artiklis 2 osutatud üksuse puhul täidetud, edastab ta sellise hinnangu viivitamata komisjonile ja kriisilahendusnõukogule. Kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda sellist hinnangut.**

2. Pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist teeb kriisilahendusnõukogu **pädeva asutusega konsulteerides** või omal algatusel hindamise, et kontrollida, kas järgmised tingimused on täidetud:

- (a) ~~üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse;~~
- ba)** võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne **lahendus** või järelevalvemeede (sealhulgas varase sekkumise meetmed või artikli 14 kohane kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine) üksuse suhtes aitaks tema maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
- eb)** kriisilahendusmeede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 4.

3. Lõike ~~2~~ **21 punkti a** kohaldamisel loetakse üksus maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui tema suhtes kehtib üks või mitu järgmistest asjaoludest:

- a) üksus rikub või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et krediidasutus või investeerimisühing rikub lähiajal tegevusloa kehtivuse jätkumisega seotud nõudeid viisil, mis õigustaks tegevusloa tühistamist ~~EKP~~ või **pädeva asutuse** poolt, sealhulgas, kuid mitte ainult põhjusel, et krediidasutus või investeerimisühing on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab kõik tema omavahendid või olulise osa nendest;

...

- d) artikli 16 lõikes 1 nimetatud hinnangu korral.**

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud (1)
<p>6. Arvestades konkreetse juhtumi asjaolude kiireloomulisust, otsustab komisjon kas omal algatusel või võttes arvesse võimalikku lõikes 1 osutatud teadet või lõikes 5 osutatud solveerimisnõukogu soovitusi, kas alustada üksuse solveerimist või mitte, milliseid solveerimisvahendeid kõnealuse üksuse puhul kohaldatakse ja kuidas kasutatakse fondi solveerimismeetme toetamiseks. Komisjon võib omal algatusel otsustada alustada üksuse solveerimist, kui täidetud on kõik lõikes 2 osutatud tingimused.</p> <p>...</p> <p>8. Solveerimisnõukogu otsustab komisjoni kehtestatud raamides artiklis 20 osutatud solveerimiskeemi üle ning tagab, et asjaomased riiklikud solveerimisasutused võtavad skeemi elluviimiseks vajalikud solveerimismeetmed. Solveerimisnõukogu adresseerib oma otsuse asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele ja juhendab neid asutusi, kes võtavad kõik vajalikud meetmed, et rakendada solveerimisnõukogu otsus vastavalt artiklile 26, kasutades mis tahes solveerimisõigusi, mis on sätestatud direktiivis [...], eelkõige selle direktiivi artiklites 56–64. Kui antakse riigiabi, võib solveerimisnõukogu teha oma otsuse alles pärast seda, kui komisjon on teinud otsuse kõnealuse riigiabi kohta.”</p>	<p>6. Arvestades konkreetse juhtumi asjaolude kiireloomulisust, otsustab komisjon, kas omal algatusel või võttes arvesse võimalikku lõikes 1 osutatud teadet või ja lõikes 5 osutatud kriisilahendusnõukogu soovitusi, kas alustada üksuse kriisilahendust või mitte, milliseid kriisilahendusvahendeid kõnealuse üksuse puhul kohaldatakse ja kuidas kasutatakse fondi kriisilahendusmeetme toetamiseks. Komisjon võib omal algatusel otsustada alustada üksuse kriisilahendust, kui täidetud on kõik lõikes 2 osutatud tingimused. Kriisilahendusnõukogu soovitusete puudumisel võib komisjon ka omal algatusel otsustada alustada üksuse kriisilahendust, kui pädeva asutuse hinnangu kohaselt on täidetud lõikes 1 nimetatud tingimused.</p> <p>...</p> <p>8. Kriisilahendusnõukogu otsustab komisjoni kehtestatud raamides artiklis 20 osutatud kriisilahenduskeemi üle ning tagab, et asjaomased riiklikud kriisilahendusasutused võtavad skeemi elluviimiseks vajalikud kriisilahendusmeetmed. Kriisilahendusnõukogu adresseerib oma otsuse asjaomastele riiklikele kriisilahendusasutustele ja juhendab neid asutusi, kes võtavad kõik vajalikud meetmed, et rakendada kriisilahendusnõukogu otsus vastavalt artiklile 26, kasutades mis tahes kriisilahendusõigusi, mis on sätestatud direktiivis [...], eelkõige selle direktiivi artiklites 56–64. Kui antakse riigiabi, võib solveerimisnõukogu teha oma otsuse alles pärast seda, kui komisjon on teinud otsuse tegutseb kriisilahendusnõukogu kooskõlas komisjoni otsusega kõnealuse riigiabi kohta. Sellise otsuse puudumine riigiabi kohta ei takista ega pidurda kiirete kriisilahendusmeetmete võtmist kriisilahendusnõukogu otsuse alusel.</p>

Selgitus

Üksnes järelevalveasutus peaks saama otsustada, kas pank „on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse”, et vastutus oleks selgelt piiritletud kiirete ja tõhusate kriisilahendusmeetmete võtmise huvides. Kriisilahenduse eelduseks peaks olema järelevalveasutuse hinnang. SSMis peaks EKP seega olema ainus pädev asutus, kes otsustab, kas tema otsese järelevalve all olev krediitiasutus või investeerimisühing on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse, samal ajal kui liikmesriikide pädevatel asutustel peaks olema vastav pädevus nende järelevalve all olevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes.

Nõuetekohase võimude lahususe tagamiseks peaksid kriisilahendusnõukogu ja komisjon saama igal ajal taotleda järelevalveasutusest (EKP või liikmesriigi pädev asutus) hinnangut selle kohta, kas pank on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse. See välistab järelevalveasutuse tegevusetuse olukorras, kus kriisilahendusasutus peab vajalikuks tegutseda.

On oluline, et kriisilahendusmeetmeid saaks võtta kiiresti. Seepärast ei tohiks riigiabi puudutavad otsused takistada või pidurdada kriisilahendusmeetmete võtmist. Uue pakutud artikli 16 lõike 5 punkti d eesmärgiks on tagada, et komisjonil oleks kogu asjakohane teave, sealhulgas EKP või liikmesriigi pädeva asutuse hinnang panga kohta, mis on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 7

Artikkel 17 „Hindamine”

<p>....</p> <p>4. Hindamise eesmärk on hinnata maksejõuetuse ohus oleva või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuva artiklis 2 osutatud üksuse varade ja kohustuste väärtust.</p> <p>...</p> <p>6. Võimaluse korral põhineb hindamine mõistlikel eeldustel, sealhulgas ka seoses makseviivituse määra ja kahju suurusega. Hindamisel ei eeldata potentsiaalset tulevast erakorralise riikliku finantstoetuse andmist artiklis 2 osutatud üksusele pärast solveerimismeetme võtmist või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist. Kui rakendatakse mis tahes solveerimisvahendit, võetakse hindamisel lisaks arvesse järgmisi asjaolusid:</p> <p>a) solveerimisnõukogu võib nõuda solveeritavalt krediidasutusest või investeerimisühingult sisse kõik mõistlikud nõuetekohaselt tekkinud kulud;</p> <p>b) fond võib kooskõlas artikliga 71 nõuda intressi või tasusid seoses solveeritavale krediidasutusele või investeerimisühingule antud laenude ja tagatistega.</p> <p>...</p> <p>18. Lõikes 16 sätestatud hindamise käigus:</p> <p>a) eeldatakse, et artiklis 2 osutatud solveeritava üksuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine, oleks kohaldatud tavalist maksejõuetusmenetlust vahetult enne solveerimismeetme jõustumist;</p> <p>b) eeldatakse, et õiguste, varade või kohustuste osalist ülekandmist, allahindamist või konverteerimist ei ole tehtud;</p> <p>c) jäetakse arvesse võtmata mis tahes erakorralise riikliku toetuse andmine artiklis 2 osutatud solveeritavale üksusele.”</p>	<p>....</p> <p>4. Hindamise eesmärk on hinnata maksejõuetuse ohus oleva või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuva artiklis 2 osutatud üksuse varade ja kohustuste väärtust, võtmata arvesse erakorralise riikliku toetuse ja fondi toetuse mõju.</p> <p>...</p> <p>6. Võimaluse korral põhineb hindamine mõistlikel eeldustel, sealhulgas ka seoses makseviivituse määra ja kahju suurusega. Hindamisel ei eeldata võeta arvesse tegelikku või potentsiaalset tulevast erakorralise riikliku finantstoetuse andmist artiklis 2 osutatud üksusele ega eeldata, et fond toetab kriisilahendusmeetmete võtmist pärast kriisilahendusmeetme võtmist või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist. Kui rakendatakse mis tahes kriisilahendusvahendit, võetakse hindamisel lisaks arvesse järgmisi asjaolusid:</p> <p>a) kriisilahendusnõukogu võib nõuda kriisilahenduses olevalt krediidasutusest või investeerimisühingult sisse kõik mõistlikud nõuetekohaselt tekkinud kulud;</p> <p>b) fond võib kooskõlas artikliga 71 nõuda intressi või tasusid seoses kriisilahenduses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule antud laenude ja tagatistega.</p> <p>...</p> <p>18. Lõikes 16 sätestatud hindamise käigus</p> <p>a) eeldatakse, et artiklis 2 osutatud kriisilahenduses oleva üksuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine, oleks kohaldatud tavalist maksejõuetusmenetlust vahetult enne kriisilahendusmeetme jõustumist;</p> <p>b) eeldatakse, et õiguste, varade või kohustuste osalist ülekandmist, allahindamist või konverteerimist ei ole tehtud;</p> <p>c) jäetakse arvesse võtmata mis tahes tegelikku või potentsiaalse erakorralise riikliku toetuse andmine artiklis 2 osutatud kriisilahenduses olevale üksusele.”</p>
---	---

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Selgitus

Tähtis on, et hindamine määrab vara ja kohustuste väärtuse, arvestamata olemasolevat ja tulevast erakorralist riiklikku toetust ja kriisilahendusfondi toetusmeetmeid. Põhjus seisneb selles, et toetust antakse asjaomase avaliku huvi tõttu (eelkõige finantsstabiilsuse säilitamiseks) ning mitte otseselt või kaudselt aktsionäride või võlausaldajate hüvanguks. Seepärast nõuab õiglase väärtuse kindlaksmääramine nende väliste tegurite mõju mahaarvamist.

Muudatus 8

Artikkel 18 „Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine”

„1. EKP, pädev asutus või solveerimisasutus, kelle liikmesriik on määranud vastavalt direktiivi [...] artikli 51 lõike 1 punktidele ba ja bb ning artiklile 54, teatab solveerimisnõukogule, kui tema hinnangul on artiklis 2 osutatud üksuse või osalevas liikmesriigis tegutseva grupi puhul täidetud järgmised tingimused:

- a) üksus ei oleks ilma kapitaliinstrumentide allahindamise või omavahenditeks konverteerimiseta enam elujõuline;
- b) üksus või grupp vajab erakorralist riiklikku finantstoetust, välja arvatud artikli 16 lõike 3 punkti d alapunktis iii sätestatud asjaolude korral.

2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse artiklis 2 osutatud üksus või grupp mitte enam elujõuliseks üksnes juhul, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

- a) üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede (k.a varajase sekkumise meetmed), peale kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise aitaks kas üksikult või koos solveerimisemeetmega mõistliku aja jooksul selle üksuse või grupi maksejõuetuse ära hoida.

3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel loetakse üksus maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui tema puhul esineb üks või mitu artikli 16 lõikes 3 sätestatud asjaoludest.

„1. EKP, Pädev asutus või kriisilahendusasutus, kelle liikmesriik on määranud vastavalt direktiivi [...] artikli 51 lõike 1 punktidele ba ja bb ning artiklile 54, teatab kriisilahendusnõukogule, kui tema hinnangul on artiklis 2 osutatud üksuse või osalevas liikmesriigis tegutseva grupi puhul täidetud järgmised tingimused:

- a) üksus ei oleks ilma kapitaliinstrumentide allahindamise või omavahenditeks konverteerimiseta enam elujõuline;
- b) üksus või grupp vajab erakorralist riiklikku finantstoetust, välja arvatud artikli 16 lõike 3 punkti d alapunktis iii sätestatud asjaolude korral.

Kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda sellist hinnangut.

2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse artiklis 2 osutatud üksus või grupp mitte enam elujõuliseks üksnes juhul, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

- a) üksus on maksejõuetuse ohus või tõenäoliselt satub maksejõuetusse;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede (k.a varajase sekkumise meetmed), peale kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise aitaks kas üksikult või koos kriisilahendusmeetmega mõistliku aja jooksul selle üksuse või grupi maksejõuetuse ära hoida.

3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel loetakse üksus maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui tema puhul esineb üks või mitu artikli 16 lõikes 3 sätestatud asjaoludest.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud (1)
<p>4. Lõike 2 punkti a kohaldamisel loetakse grupp maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui grupp rikub või kui leidub objektiivseid tõendeid, mis toetavad otsust, et grupp rikub lähiajal konsolideeritud tasandil kohaldatavaid usaldatavusnõudeid viisil, mis õigustaks pädeva asutuse poolt meetmete võtmist, sealhulgas, kuid mitte ainult, kuna grupp on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab tema omavahendid täielikult või märkimisväärses ulatuses.</p> <p>5. Komisjon kontrollib solveerimisnõukogu soovitusel või omal algatusel, et lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud. Komisjon määrab kindlaks, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või artikli 16 lõigete 4–7 kohase menetluse alusel koos solveerimismeetmega.</p> <p>6. Kui komisjon teeb kindlaks, et lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud, kuid artikli 16 lõike 2 kohase solveerimise tingimused ei ole täidetud, annab solveerimisnõukogu pärast komisjoni otsust riiklikele solveerimisasutustele korralduse kasutada allahindamise või konverteerimise õigusi vastavalt direktiivi [...] artiklitele 51 ja 52.</p> <p>...</p>	<p>4. Lõike 2 punkti a kohaldamisel loetakse grupp maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetusse sattuvaks, kui grupp rikub või kui leidub objektiivseid tõendeid, mis toetavad otsust, et grupp rikub lähiajal konsolideeritud tasandil kohaldatavaid usaldatavusnõudeid viisil, mis õigustaks pädeva asutuse poolt meetmete võtmist, sealhulgas, kuid mitte ainult, kuna grupp on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab tema omavahendid täielikult või märkimisväärses ulatuses.</p> <p>5. Komisjon määrab kontrollib kriisilahendusnõukogu soovitusel ja lõikes 1 nimetatud hinnangu põhjal või omal algatusel, et osutatud tingimused on täidetud. Komisjon määrab kindlaks, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või artikli 16 lõigete 4–7 kohase menetluse alusel koos kriisilahendusmeetmega.</p> <p>6. Kui komisjon teeb pädeva asutuse hinnangu põhjal kindlaks, et lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud, kuid artikli 16 lõike 2 kohase kriisilahenduse tingimused ei ole täidetud, annab kriisilahendusnõukogu pärast komisjoni otsust riiklikele kriisilahendusasutustele korralduse kasutada allahindamise või konverteerimise õigusi vastavalt direktiivi [...] artiklitele 51 ja 52.</p> <p>...</p>

Selgitus

Järelevalveasutusel on kõige parem positsioon hindamaks, kas üksus ei ole ilma kapitaliinstrumentide allahindluseta või konverteerimiseta enam elujõuline või kas on vaja erakorralist riiklikku toetust. Ettepanud määrus nõustub sellega, et „EKP kui ühtse järelevalvemehhanismi raames tegutsev järelevalveasutus saab kõige paremini hinnata, kas krediidasutus on maksejõuetuse ohus või võib tõenäoliselt sattuda maksejõuetusse ning kas on põhjendatult alust oodata, et mõni alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede väldiks selle maksejõuetust mõistliku aja jooksul.” Määrus peaks selgelt panema vastutuse hinnangu eest järelevalveasutusele ja selline järelevalveasutuse hinnang peaks olema kapitaliinstrumentide allahindluse või konverteerimise eeltingimuseks. See on kooskõlas tulevase pankade maksevõime taastamise ja kriisilahenduse direktiivi (BRRD) artikliga 51, mis jätab hinnangu andmise „asjaomasele asutusele”. Eeltoodu põhjal on selleks järelevalveasutus, s.o pädev asutus. Lisaks võib allahindlus või konverteerimine toimuda väljaspool kriisilahendust (vt artikli 18 lõiget 6) ja seega täielikult järelevalve sfääris.

Kuna kriisilahendusnõukogule antakse õigus nõuda järelevalveasutuse hinnangut, on selge, et kriisilahendusnõukogu saab alati algatada hinnangu andmise. See peaks välistama järelevalveasutuse tegevusetuse olukorras, kus kriisilahendusasutus peab vajalikuks tegutseda.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 9

Artikkel 24 „Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend”

„1. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib kohaldada ühel järgmistest eesmärkidest:

- a) et rekapitalizeerida solveerimistingimustele vastav artiklis 2 osutatud üksus tasemel, mis võimaldaks tal uuesti vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba;
- b) et konverteerida omakapitaliks või vähendada nende nõuete või võlainstrumentide põhisummat, mis kantakse üle sildasutusse eesmärgiga luua sellele sildasutusele kapitali.”

„1. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib kohaldada ühel järgmistest eesmärkidest:

- a) et rekapitalizeerida kriisilahendustingimustele vastav artiklis 2 osutatud üksus tasemel, mis võimaldaks tal uuesti vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks on **talle** antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba;
- b) et konverteerida omakapitaliks või vähendada nende nõuete või võlainstrumentide põhisummat, mis kantakse üle sildasutusse eesmärgiga luua sellele sildasutusele kapitali;
- c) et konverteerida omakapitaliks või vähendada nende nõuete või võlainstrumentide põhisummat, mis kantakse üle ettevõtte müügi vahendi või varade eraldamise vahendi abil.”

Selgitus

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit saab kombineerida mis tahes muu kriisilahendusvahendiga. Kui mainitakse sildpanka, siis tuleks järjepidevuse huvides mainida ka ettevõtte müügi vahendit ja varade eraldamise vahendit. Nii ühtib sõnastus ka ELi nõukogu olemasoleva kompromissteksti sõnastusega. Sõnastus tuleks ühtlustada tulevases BRRDs kasutatud lõpliku sõnastusega.

Muudatus 10

Artikli 27 lõige 2 („Koostöökohustus”)

„2. Solveerimisnõukogu, komisjon, EKP, riikide pädevad asutused ja solveerimisasutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd. EKP ja riikide pädevad asutused esitavad solveerimisnõukogule ja komisjonile kogu teabe, mida need oma ülesannete täitmiseks vajavad.”

„2. Kriisilahendusnõukogu, komisjon, ~~EKP, riikide~~ pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd. **Nad** ~~EKP ja riikide pädevad asutused~~ esitavad **üksteisele** kriisilahendusnõukogule ja komisjonile kogu teabe, mida **nad** oma ülesannete täitmiseks vajavad.”

Selgitus

Muudatusettepanekuga soovitakse rõhutada, et ettepanud määrus ei pane EKP-le uusi ülesandeid ega kohustusi. Seega on tähtis viidata „pädevatele asutustele”, kelle hulka kuulub ka järelevalvapädevuses tegutsev EKP. Oluline on märkida, et EKP-l ei ole rahapoliitika operatsioonide kohta teabe jagamise kohustust. Lisaks tehakse muudatusega ettepanek kohustada kõiki kriisilahenduses osalevaid osapooli esitama kogu vajalikku teavet.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 11**

Artikli 27 lõige 3 („Koostöökohustus”)

„3. Solveerimisnõukogu, komisjon, EKP, riikide pädevad asutused ja solveerimisasutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd artiklites 7–26 sätestatud solveerimise kavandamise, varajase sekkumise ja solveerimise etappide puhul. EKP ja riikide pädevad asutused esitavad solveerimisnõukogule ja komisjonile kogu teabe, mida need oma ülesannete täitmiseks vajavad.”

„3. Kriisilahendusnõukogu, komisjon, EKP, riikide pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd artiklites 7–26 sätestatud kriisilahenduse kavandamise, varajase sekkumise ja kriisilahenduse etappide puhul. **Nad** EKP ja riikide pädevad asutused esitavad **üksteisele** kriisilahendusnõukogule ja komisjonile kogu teabe, mida **nad** oma ülesannete täitmiseks vajavad.”

Selgitus

Vt muudatust nr 10 ettepanud määruse artikli 27 lõike 2 kohta. Muudatusega tehakse ettepanek kohustada kõiki kriisilahenduse kavandamises, algses sekkumises ja kriisilahendusfaasis osalevaid osapooli esitama kogu vajalikku teavet.

Muudatus 12

Artikli 27 lõige 4 („Koostöökohustus”)

„4. Käesoleva määruse kohaldamisel, kui EKP kutsub solveerimisnõukogu esindaja osalema nõukogu määruse (EL) nr [...] [millega antakse Euroopa Kesk pangale eriuülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga] artikli 19 kohaselt loodud EKP järelevalvenõukogus, nimetab solveerimisnõukogu endale esindaja.”

„4. Käesoleva määruse kohaldamisel, kui EKP kutsub kriisilahendusnõukogu esindaja osalema **vaatlejana** nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 (millega antakse Euroopa Kesk pangale eriuülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga) artikli 19 kohaselt loodud EKP järelevalvenõukogus, nimetab kriisilahendusnõukogu endale esindaja.”

Selgitus

Selleks, et kriisilahendusnõukogu esindaja roll EKP järelevalvenõukogus täiesti selge oleks, võiks otsesõnu viidata tema vaatlejaseisundile.

Muudatus 13

Artikli 27 lõige 8 (uus)

Tekst puudub

„8. Kriisilahendusnõukogu konsulteerib pädeva asutusega iga kord, kui esitatakse kriisilahenduskeem. Pädev asutus peaks vastama esimesel võimalusel ja tema vastus kriisilahendusnõukogule peaks olema konfidentsiaalne. Kui kriisilahendusnõukogu leiab, et vastust ei ole mõistliku aja jooksul saadud, jätkab ta lõpliku otsuse vastuvõtmise menetlust, et vältida põhjendamatuid viivitusi.”

Selgitus

Selleks, et tagada finantsstabiilsuse kaalutluste nõuetekohane kaitse, peab EKP või liikmesriigi pädev asutus järelevalve tegemisel saama väljendada oma seisukohti esitatud või ettepanud kriisilahenduskeemide kohta.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Muudatus 14

Artikkel 34 „Kontrollimine kohapeal”

„1. Artiklites 7, 8, 11, 16 ja 17 osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib solveerimisnõukogu teha kõiki vajalikke kontrollimisi artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute tööruumides kohapeal, kui sellest teatatakse eelnevalt asjaomastele riiklikele solveerimisasutustele. Nõuetekohase kontrollimise ja tulemuslikkuse huvides võib solveerimisnõukogu teha kontrollimist kohapeal ilma sellest eelnevalt neile juriidilistele isikutele teatamata.”

„1. Artiklites 7, 8, 11, 16 ja 17 osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib kriisilahendusnõukogu teha kõiki vajalikke kontrollimisi artikli 32 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute tööruumides kohapeal, kui sellest teatatakse eelnevalt asjaomastele riiklikele kriisilahendusasutustele **ja pädevale asutusele. Enne artiklis 11 sätestatud ülesannete täitmist konsulteerib kriisilahendusnõukogu pädeva asutusega.** Kontrollimise nõuetekohase läbiviimise ja tulemuslikkuse huvides võib kriisilahendusnõukogu teha kontrollimist kohapeal ilma sellest eelnevalt neile juriidilistele isikutele teatamata.”

Selgitus

Tähtis on, et järelevalveasutust hoitaks kohapealse kontrolliga kursis.

Muudatus 15

Artikkel 39 „Koosseis”

„Koosseis

1. Solveerimisnõukokku kuuluvad:

- a) tegevdirektor;
- b) tegevdirektori asetäitja;
- c) komisjoni nimetatud liige;
- d) EKP nimetatud liige;
- e) iga liikmesriigi nimetatud liige, kes esindab riiklikku solveerimisasutust.

2. Tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja EKP nimetatud solveerimisnõukogu liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata, kui artikli 53 lõikes 6 ei ole sätestatud teisiti.

3. Solveerimisnõukogu haldus- ja juhtimisstruktuuri moodustavad:

- a) solveerimisnõukogu täisistung, kes täidab artiklis 47 sätestatud ülesandeid;
- b) solveerimisnõukogu täitevistung, kes täidab artiklis 51 sätestatud ülesandeid;
- c) tegevdirektor, kes täidab artiklis 53 sätestatud ülesandeid.”

„Koosseis

1. Kriisilahendusnõukokku kuuluvad:

- a) tegevdirektor;
- b) tegevdirektori asetäitja;
- c) komisjoni nimetatud liige;
- d) EKP nimetatud liige;
- e) iga liikmesriigi nimetatud liige, kes esindab riiklikku kriisilahendusasutust. **Kui liikmesriigi keskpang ei ole kriisilahendusasutus, kaasab riiklik kriisilahendusasutus ta vaatlejana.**

2. EKP määratud vaatleja jaoks tuleb reserveerida alaline koht nii kriisilahendusnõukogu täis- kui ka täitevistungil.

3. Tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja ning komisjoni ja ~~EKP~~ nimetatud kriisilahendusnõukogu liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata, kui artikli 53 lõikes 6 ei ole sätestatud teisiti.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
	<p>4. Kriisilahendusnõukogu haldus- ja juhtimisstruktuuri moodustavad:</p> <p>a) kriisilahendusnõukogu täisistung, kes täidab artiklis 47 sätestatud ülesandeid;</p> <p>b) kriisilahendusnõukogu täitevistung, kes täidab artiklis 51 sätestatud ülesandeid;</p> <p>c) tegevdirektor, kes täidab artiklis 53 sätestatud ülesandeid."</p>

Selgitus

Selleks, et täpsemini kajastada erinevust SSMi määruses sätestatud EKP rolli ja ettepanud määruses sätestatud EKP kui kriisilahendusnõukogu liikme rolli vahel, ning selleks, et vältida EKP nimetatud liikme võimalikke huvide konflikte, soovib EKP lubada sel liikmel osaleda kriisilahendusnõukogu koosolekutel vaatlejana.

Arvestades olulist rolli ja oskusteavet, mis keskpankadel finantsstabiilsuse ja makrotasandi usaldusjärelvalve puhul on, peaks liikmesriikide keskpankadel, kes ei tegutse riigisisese õiguse alusel kriisilahendusametustena, olema õigus osaleda kriisilahendusnõukogu koosolekutel vaatlejana. Lisaks peaksid nad osalema kõigi kriisilahendusotsuste süsteemse mõju hindamises.

Muudatus 16

Artikkel 45 „Täiskogus osalemine”

„Kõik solveerimisnõukogu liikmed osalevad täiskogus.”	„Kõik kriisilahendusnõukogu liikmed ja EKP nimetatud alaline vaatleja osalevad täiskogus, kui neid sellest nõuetekohaselt ei vabastata.”
---	--

Selgitus

Liikme puudumine ei takista koosoleku kokkukutsumist ega hääletamist, mida artikli 48 lõike 3 kohaselt reguleerib tulevane töökord, milles nähakse vajaduse korral ette kvoorumitega seotud reeglid.

Selleks, et täpsemini kajastada erinevust SSMi määruses sätestatud EKP rolli ja ettepanud määruses sätestatud EKP kui kriisilahendusnõukogu liikme rolli vahel, ning selleks, et vältida EKP nimetatud liikme võimalikke huvide konflikte, soovib EKP lubada sel liikmel osaleda kriisilahendusnõukogu koosolekutel vaatlejana.

Muudatus 17

Artikli 50 lõige 4 („Ülesanded”) ja artikli 51 lõige 4 („Otsustamine”)

<p>Artikli 50 lõige 4. „4. Solveerimisnõukogu täitevistung tuleb kokku tegevdirektori algatusel või liikmete taotlusel.”</p> <p>Artikli 51 lõige 4. „4. Solveerimisnõukogu võtab täitevistungil vastu ja avalikustab täitevistungite töökorra. Solveerimisnõukogu täitevistung kutsub kokku tegevdirektor omal algatusel või kahe liikme taotluse korral ning seda juhatab tegevdirektor. Solveerimisnõukogu võib vajaduse korral kutsuda täitevistungitele vaatlejaid.”</p>	<p>Artikli 50 lõige 4. „4. Kriisilahendusnõukogu täitevistung tuleb kokku tegevdirektori algatusel, liikmete taotlusel või EKP nimetatud alalise vaatleja taotlusel.”</p> <p>Artikli 51 lõige 4. „4. Kriisilahendusnõukogu võtab täitevistungil vastu ja avalikustab täitevistungite töökorra. Kriisilahendusnõukogu täitevistung kutsub kokku tegevdirektor omal algatusel või kahe liikme ja EKP nimetatud alalise vaatleja taotluse korral ning seda juhatab tegevdirektor. Kriisilahendusnõukogu võib vajaduse korral kutsuda täitevistungitele teisi vaatlejaid.”</p>
--	--

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud (1)

Selgitus

Need kaks lõiget ei ole teineteisega täielikult kooskõlas, sest artikli 50 lõikes 4 antakse kõigile liikmetele võimalus algatada täitevistungi kokkukutsumine. Kui istungi kokkukutsumiseks peavad seda taotlema vähemalt kaks liiget, siis tuleks EKP-le anda erioigus täitevistungi kokkukutsumiseks. Järelevalveasutus võib näha istungi kokkukutsumiseks selget vajadust, näiteks kui ta on hindamise tulemusel jõudnud järeldusele, et krediitiasutus või investeerimisühing on maksejõuetuse ohus või võib tõenäoliselt sattuda maksejõuetusse, ja peaks vähemalt saama algatada sellist juhtumit puudutava arutelu.

Muudatus 18

Artikli 52 lõige 7 („Ametisse nimetamine ja ülesanded“)

„7. Kui tegevdirectori või tegevdirectori asetäitja ametiaega on pikendatud, ei kandideeri nad kogu ametiaja lõppedes uuesti samale ametikohale.“

„7. Kui tegevdirectori või tegevdirectori asetäitja ametiaega on pikendatud, ei kandideeri nad ta kogu ametiaja lõppedes uuesti samale ametikohale.“

Selgitus

See lõige näib tegevdirectori puhul asjakohatu, sest tema ametiaega ei ole võimalik pikendada (erinevalt tegevdirectori asetäitja kohta artikli 52 lõikes 6 sätestatust).

Muudatus 19

Artikli 65 lõige 1 („Rahastamise sihttase“)

„1. Hiljemalt kümme aastat pärast käesoleva määruse jõustumist moodustavad fondi kasutatavad finantsvahendid vähemalt 1 % kõigi osalevates liikmesriikides tegevusluba omavate krediitiasutuste selliste hoiuste summast, mis on tagatud direktiivi 94/19/EÜ kohaselt.“

„1. Hiljemalt kümme aastat pärast käesoleva määruse jõustumist moodustavad fondi kasutatavad finantsvahendid vähemalt 1 % kõigi osalevates liikmesriikides tegevusluba omavate krediitiasutuste selliste hoiuste summast, mis on tagatud direktiivi 94/19/EÜ kohaselt. **Lisaks sellele rahastamise sihttasemele määrab kriisilahendusnõukogu kohustuste kogusumma sobiva kontrollväärtuse, mis kümne aasta jooksul saavutada tuleb.**“

Selgitus

EKP on seisukohal, et tagatud hoiused ei ole ühtse pankade kriisilahendusfondi rahastamise sihttaseme puhul kõige õigem näitaja, sest tagatud hoiused ei kajasta täielikult kriisilahenduse võimalikke rahastamiskulusid. Tagatud hoiused ei pruugi muutuda, samal ajal kui kohustuste kogusumma suureneb märkimisväärselt, ent võivad ka väheneda, samal ajal kui kohustuste kogusumma ei muutu. Kummalgi juhul ei kajastu kriisilahendusfondi võimalikud riskid adekvaatselt. Arvestada tuleks asjaolu, et tagatud hoiused on tagatud hoiuste tagamise skeemi abil, sest viimati nimetatud võib osaleda kriisilahenduse rahastamises. Seepärast peaks sellele näitajale lisama kohustuste kogusumma seotud kontrollväärtuse ning kriisilahendusnõukogu peaks määrama selle piisava suuruse, võttes alammääraks 1 % tagatud hoiustest.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 20**

Artikli 69 lõige 1 („Alternatiivsed rahastamisvahendid“)

„1. Solveerimisnõukogu võib sõlmida fondi jaoks finantseerimisasutuste või muude kolmandate isikutega laenulepinguid või lepinguid muul kujul antava toetuse kohta, kui artiklite 66 ja 67 kohaselt kogutud summad ei ole kohe kättesaadavad või fondi kasutamise kaasnenukulude katmiseks piisavad.“

„1. Kriisilahendusnõukogu võib sõlmida fondi jaoks finantseerimisasutuste või muude kolmandate isikutega laenulepinguid või lepinguid muul kujul antava toetuse kohta, **eelkõige osalevate liikmesriikide ühiste eelarveressurside kohta**, kui artiklite 66 ja 67 kohaselt kogutud summad ei ole kohe kättesaadavad või fondi kasutamise kaasnenukulude katmiseks piisavad. **Selliste meetmete võtmiseks peavad aga need laenud või muud rahalised toetused olema täies ulatuses tagasi makstud.**“

Selgitus

Ajutine juurdepääs eelarveressurssidele on ühtse kriisilahendusmehhanismi kaitsemeetmete oluline osa, sest erarahastamisallikad võivad finantsturu tormiliste sündmuste tõttu ajutiselt kokku kuivada.

Muudatus 21

Artikkel 83 „Läbivaatamine“

„1. Komisjon avaldab 31. detsembriks 2016 ja seejärel iga viie aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta, pöörates erilist tähelepanu võimalikule mõjule, mis on määrusel siseturu sujuvale toimimisele.“

Aruandes tuleb hinnata järgmist:

...

d) suhted solveerimisnõukogu ja mitteosalevate liikmesriikide solveerimisasutuste vahel ning ühtse solveerimismehhanismi mõju nendele liikmesriikidele.“

„1. Komisjon avaldab 31. detsembriks 2016 ja seejärel iga viie aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta, pöörates erilist tähelepanu võimalikule mõjule, mis on määrusel siseturu sujuvale toimimisele.“

Aruandes tuleb hinnata järgmist:

...

d) suhted kriisilahendusnõukogu ja mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste vahel ning ühtse kriisilahendusmehhanismi mõju nendele liikmesriikidele;

e) **Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 alusel kehtestatud kriteeriumide rakendamine analoogia põhjal, kui kriisilahendusnõukogu pakutud kriisilahendusmeede hõlmab fondi kasutamist.**“

Selgitus

Võimalik, et tulevikus on vaja põhjalikumalt analüüsida riigiabi eeskirjade rakendamist analoogia põhjal ning seoses riigiabi kaalutluste ja finantsstabiilsuse kaalutluste vahekorraga kriisilahenduse kontekstis.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 22**

Artikkel 88 „Jõustumine”

„Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikleid 7–23 ja artikleid 25–38 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

Artiklit 24 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.”

„Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikleid ~~7–23~~ ja ~~artikleid 25–38~~ kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

~~Artiklit 24 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.”~~

Selgitus

Kui ettepanud määruises sätestatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendada alles 1. jaanuarist 2018, siis tekib ebakindlus küsimuses, kas on võimalik teisendada kõrgema nõudeõiguse järjekohaga tagamata võlgnevusi, sest liikmesriigid saavad vabalt otsustada, kas kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise raamistiku kasutuselevõttu on oodata.

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine on juba üldjoontes kulutustesse sisse arvestatud, mistõttu selle mõju rahastamisele peaks kujunema minimaalseks. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi olemasolu aitaks ka tagada õiguskindlust, järjepidevust ja ennustatavust ning seeläbi vältida erilahendusi. Seda silmas pidades toetab EKP kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi varasemat rakendamist. Varane rakendamine annaks märku ka sellest, et ühtsel kriisilahendusmehhanismil on kõik vahendid ja volitused kriisilahendusülesannete täitmiseks. Varasem rakendamine leevendaks ka fondi võimalikku rahastamissurvet ajal, mil ta rahalisi vahendeid kogub.

⁽¹⁾ Rasvane kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst. Läbi kriipsutatud kiri osutab EKP väljajätmisettepanekule.